

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**VRBIS|| HIEROSOLIMÆ|| QVEMADMODVM EA CHRISTI||
tempore floruit, & suburbanorum eius brevis.||
descriptio.||**

Adrichem, Christiaan van

Coloniae Agrippinae, 1585

VD16 A 298

Reverendissimo Et Serenissimo Domino Ac Principi D. Ernesto, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64394)

REVERENDIS-

SIMO ET SERENISSIMO DOMINO

Ac Principi D. ERNESTO, S. Ecclesie Coloniensis
Archiepiscopo, sacri Rom. Imperij per Italiam Archi-
cancellario, Principi Electori, Ecclesia Leodiensis, Episco-
po, Hildessemensis, Frisingensis, & Monasteriensis,
Ecclesiarum Administratori, Principi in Stabel,
Rheni Palatino, Superioris & Inferioris Bava-
ria, Vestphaliae, Angariae, & Bullioni,
Duci, Marchioni in Francimont
& ceter.

V M IERUSALEM

vetustissima illa vrbs, ve-
luti vnica phœnix specia-
li prerogatiua ceteris,
que sub Sole sunt à Deo
altiùs honorata, ideoque
merito totius Mundi primaria, nobilif-
sima, ac celeberrima sit, Serenissime Prin-
ceps, operæ precium duxi ad Dei gloriã,
& illustrandam sacre Scripture ac Passio-
nis Christi intelligentiã, ex sacris Biblijs,
Iosepho, Hieronymo, & alijs probate fi-
dei auctoribus, nec nõ ex veteri maiorum
traditione, genuinam ac veram eius, tem-
pliq; in ea totius terrarum Orbis specio-
sissimi formam describere. Hęc enim est
vrbs illa immortalis laude digna, quã sin-

gulæ ferè sacrarum literarum paginæ cōmendant. quā Catholicę Ecclesię diu noctuque in Psalmis, hymnis, & lectionibus decantant. Hæc, insignis ille locus est, quem elegit Dominus. in quo solo, Deo sacrificare, & agnum paschalem comedere Iudæis licitum erat: in quo etiam iuxta legis mandatum omnes & singuli tribus vicibus in anno, nempe in festis Paschæ, Pentecostes, & Tabernaculorum, ante conspectum Dei apparere, ipsiq; munera offerre tenebantur. Quā Iesus Christus Dei filius, nec non Propheta, Apostoli, alijq; viri pietate eminētes, non solum sacris pedibus calcarūt, & cælestium verborum tonitru, ac miraculorum fulmine illustrarunt; sed suo effuso etiā sanguine ita nobilitarunt ac sanctificauerūt, vt eius lapides, si digito terantur, quodāmodo sanctitatem redolere; ipsaq; tellus, si manu prematur, sanguinem stillare videbuntur. Vt vel ob has duntaxat causas exvniuersis Mūdi regionibus nobiles pariter & ignobiles, nō viri tantum, sed mulieres etiam, & patriæ fines, & dulcia linguentes pignora, non sine magno labore & expēsis multis per mare, per terras, per truces populos, perque mille pericula ad hanc visendam maxima animi pietate

DEDICATORIA

conuolare, locaq; sancta Christi sacramē-
tis, & nouæ legis mysterijs insignita visi-
tare & exosculari hætenus consueuerūt.

Hanc igitur urbem magna industriain
tabula graphicè ad viuum delineatam,
ac viuidis coloribus depictam, accuratè
breuiterque descriptam, tuæ Celsitudini
dedico Serenissimè Princeps, qui nobi-
lissimo Bauarorum stemmate progna-
tus, (ex quo antè ducentos septuaginta
annos Ludouicus Bauarus, & postea Ro-
bertus Bauarus Imperatores Romani or-
ti, annis plus minus quadraginta tribus,
summa cum laude imperauerunt) prop-
ter eximias animi tui dotes ad eā electus
es dignitatem, vt inter Romani impe-
rij, Septemuiros, locum obtineas secun-
dum. Neque verò Princeps serenissi-
me abs re (quãuis exiguum sit quod pro-
fero) neq; in hoc negotio quicquam à no-
mine tuo alienum me facere arbitror.
Nam cum clarissimus & Christianissim⁹
quondam Princeps Godefridus dux de
Bullion perpetua dignus memoria, cum
fratribus suis Balduino & Eustachio for-
ti manu hac vrbe summa cū laude expug-
nata armisque subacta, a Christianorum
Principibus totoque exercitu Rex Ierusa-

lem creatus; sibi & posteris suis Hierosolymorum Imperium meritò adscripserit; Quis non videt Princeps Serenissime, cum tu tanti ducis & nomen & ducatum possideas, hanc urbem & nomini & Celsitudini tuę optimo iure deberi? Maxime cum olim illud ipsum sensisse eum Principem, qui ex aduersarijs nostris diu post Godefridum Hierosolyma potitus est, non obscuro argumento probari posse videatur. Cum enim amplissimus ille Leodiensium antistes Ioannes ab Heynsberch (qui tum Atrebatum in pacificatione inter Carolum, septimum Fræciæ regem & Philippum Brabantia ducem faciendam, tum Aquisgrani in coronatione Frederici tertij ducentis quinquaginta albis equis comitatus, suam magnificentiam abundè declarauit) aliquando Hierosolymam proficiscens in literis quibus fidem publicam petebat (quò tutius per Turcarum terram, in Palestinam proficisci posset) titulum ducatus Bullionensis expressisset, Turca nomen illud Hierosolymitani Regis esse agnoscens atq; horrens, fidem dare noluit. Hac igitur ratione persuasus Reuerendissime Præsul & Domine clementissime hanc meã qualemcunque

que

DEDICATORIA 7

que vr̄bis Ierusalem descriptionem, eiusq; veram in tabula depictam imaginem tibi nuncupo atque dedico: cōfidens exiguum hoc beneuoli animi mei pignus quod pia mente offero, quò inter graues variasq; diuersarum rerum curas, gloriosissimam hanc vr̄bem, templumq; splendidissimum inspiciendo, ac Saluatoris nostri passionem contemplando animū reficias & oblectes, pro ingenita mentis generositate tibi gratū acceptumque fore. Deus Opt. Max. tuam Celsitudinem quàm diutissimè seruet incolumem.

Coloniæ Agrippinæ è nostro Museo,
Anno à nato Christo
cl. Is. LXXXV.

*Reuerendissimæ Illustrissimæq; Celsitudi-
ni tuæ*

Deuotiss.

*Christianus
Adrichomius
Delphus.*

A

4

IN